

Motiune de cenzura: Codul Boc – salarii mici, șomaj mare, firme falimentate

Domnule prim ministru,

Stimați membri ai Guvernului,

Doamnelor și domnilor parlamentari,

Timp de doi ani, de când PDL și aliații săi din majoritatea parlamentară conduc destinele României, cetățenii acestei țări au fost transformați în victimele unei politici fără discernământ, cu efecte grave asupra nivelului de trai, dar și asupra parcursului economic pe termen scurt și mediu. Cu toate că, atât reprezentanții Opoziției, cât și cei ai societății civile au semnalat gravele curențe din politicile actualului Executiv și au oferit soluții pentru problemele cu care se confruntă societatea românească, acestea nu au fost ascultate și, cu atât mai puțin, transpuse în practică.

Singura filozofie economică pe care acest Guvern a impus-o cu vârf și îndesat pe spinarea românilor a fost cea a tăierilor: de salarii, de pensii, de drepturi și indemnizații, de ajutoare. Curba ajustării veniturilor a scăzut vertiginos în cei doi ani de guvernare PDL, invers proporțional cu afacerile clientelei politice și fondurile publice, virate doar în conturile primăriilor PDL și ale baronilor pedeliști.

A tăia cu nerușinare, pe de o parte, din drepturile de asigurări sociale, din cele de asistență socială, din salariile și așa de batjocură ale cetățenilor români sub motivația că „nu ne putem permite mai mult” și a orienta pe de altă parte resursele astfel obținute către firme de stat și private clientelare, creând în acest fel o adevărată plasă de siguranță în jurul acestora – reprezintă esența politicii guvernamentale PDL caracterizată prin corupție, furt, evaziune fiscală, clientelism, restrângerea drepturilor și libertăților democratice ale cetățenilor.

Ați chinuit inutil, domnilor guvernanți, un popor întreg sub deviza prostească conform căreia „nu există alte căi de ieșire din criză”, pentru ca astăzi să realizăm cu toții că, dimpotrivă, există și alte măsuri posibile asupra cărora Opoziția a atras atenția, dar care deranjează clientela politică și cumetria din această țară! Iată devoalată întreaga mârșăvie a politicilor guvernului pe care îl conduceți, domnule Boc!

Dar poate cea mai importantă constatare este următoarea: cetățeanul obișnuit se convinge tot mai mult că societatea este mai degrabă în așa fel organizată, de către actuala Putere, încât să-l fure, să-l umilească și să-l asuprească, lucru atestat și de faptul că peste 80% din populație consideră greșită direcția în care mergem.

Concluzia: într-un asemenea climat singurul rezultat palpabil rămâne faptul că nicio persoană și nicio proprietate nu mai pot fi considerate azi, în siguranță, în România!

Este, în mod sigur, perioada cea mai neagră din istoria recentă a României, caracterizată prin: reducerea masivă a salariilor, a pensiilor, a alocațiilor pentru copii, a alocațiilor familiale, a indemnizațiilor pentru creșterea și îngrijirea copiilor, a ajutoarelor de șomaj, a indemnizațiilor pentru persoanele cu handicap, a sumelor pentru compensarea medicamentelor, a ajutoarelor pentru încălzire pe timp de iarnă, a primelor, tichetelor de masă, a celor de vacanță, a билетelor de odihnă, a celui de-al 13-lea salariu, a indemnizațiilor de merit, a altor sporuri și stimulente prevăzute în contractele colective de muncă, a venitului minim garantat, introducerea coplății în sănătate și extinderea plății CASS pentru pensionari, închiderea de școli și spitale, disponibilizări în masă și așa mai departe.

Consecințele cumulate ale aplicării tuturor acestor măsuri au condus, începând cu anul 2010, la scăderea drastică a gradului de siguranță a vieții cetățenilor români, la o accentuare gravă a instabilității regimului proprietății în România, la scăderea masivă a încrederii în statul român, în valorile pe care acesta se întemeiază, la creșterea tensiunilor, a suspiciunii și fricii, la degradarea climatului politic, economic și social al țării.

Pe un asemenea fundal politic, caracterizat de incompetență guvernamentală, de lipsa de performanță economică și a măsurilor anticriză menite a sprijini mediul privat, într-o perioadă în care Guvernul PDL a reușit doar să adâncească, fără precedent, prăpastia sărăciei la care sunt condamnați să trăiască din ce în ce mai mulți români. Parlamentul este pus din nou, de către Guvern, în fața încercării de modificare abuzivă a Codului Muncii, legea fundamentală care guvernează piața muncii dintr-o țară.

Angajarea răspunderii pe Codul Muncii solicitată Parlamentului de un premier fără credibilitate

Prezenta moțiune de cenzură, supusă astăzi dezbaterii în Parlamentului României, se dorește a fi mai mult decât un gest simbolic la adresa unui Guvern care, prin acțiunile sale atacă sistematic și fără discernământ întreaga societate românească. Se dorește a fi o formă de sancționare care vizează atât modificările aduse legii Codului Muncii pe care Guvernul și-a angajat răspunderea în urmă cu câteva zile, cât și la adresa acestei proceduri și a reprezentanților actualei puteri, în frunte cu domnul Boc, care abuzează în

continuare de angajarea răspunderii pentru a-și impune punctul de vedere, pentru a impune legi nedemocratice și contrare intereselor cetățenilor români.

Ne-am obișnuit în guvernarea PDL cu folosirea abuzivă a angajării răspunderii, ne-am obișnuit cu legile proaste pe care Guvernul le promovează prin această procedură. Nimic nou sub soare !

Dar, domnilor guvernanți, perseverența dumneavoastră se traduce prin răbdarea noastră. Și de fiecare dată, domnule prim-ministru, domnilor membri ai Guvernului, stimați parlamentari PDL și din arcul puterii, v-am prezentat, cu argumente, de ce este greșită această abordare, de ce sunt proaste legile pe care le promovați și acest lucru îl vom face și astăzi, la dezbaterea moțiunii de cenzură privind Codul muncii.

Doar contextul politic este puțin diferit și trebuie menționat ca atare. Este vorba despre credibilitatea celui care, în numele Guvernului, are tupeul de a solicita Parlamentului angajarea răspunderii după ce, nu mai departe de acum 2 săptămâni, acest om – bietul domn Boc – a fost făcut arșice de către președintele Băsescu și de către propriul partid.

Este vorba despre omul care a fost pus la zid în ședințele PDL în cadrul unei mascarade politice desfășurată sub sloganul „Boc trebuie înlocuit”. Oare ce mesaj transmite puterea politică din România, în frunte cu președintele Băsescu, cetățenilor români, țărilor Uniunii Europene, cancelariilor de peste Ocean, celor de la FMI de la care încă cere bani pentru clientela politică, când proclamă că Boc trebuie schimbat, pentru ca, a doua zi, aceeași putere executivă să pretindă, prin gura și semnătura omului hulit, că poate promova prin angajarea răspunderii un proiect bun pentru țară și pentru români. Doar un mesaj neserios, doar semnale de neîncredere și de gâlceavă politică.

Mai grav este că prin toată dezbaterea purtată și girată de președintele Băsescu, ați reușit, stimați domni ai PDL, să-l discreditați definitiv pe sărmanul domn Boc, dar v-ați discreditați și dumneavoastră. Mai grav este că România a fost pusă, și de această dată, într-o lumină proastă, dar pentru dumneavoastră, cei care pretindeți că decideți soarta României, cuvântul rușine nu mai există de foarte mult timp !

Ca atare, din cauza inconsecvenței și a incompetenței de care dați dovadă, domnule Boc, domnilor de la PDL, sunteți lipsiți de credibilitate atunci când propuneți diferite proiecte importante pentru societatea românească. Guvernul pe care îl conduceți este toxic pentru populație, ca și majoritatea care-l susține și nu putem decât să-i dăm dreptate președintelui Băsescu când a afirmat public acest adevăr.

În concluzie, angajarea răspunderii Guvernului pe Codul Muncii nu este specifică unui regim democratic, pentru că procedura este forțată, ocolește

dezbateră parlamentară și argumentele societății civile, nu servește nici interesele celor cărora se adresează, pentru că textul propus nu este în măsură a flexibiliza raporturile de muncă, mai ales într-o perioadă de criză.

Angajarea răspunderii cerșită astăzi de domnul Boc este doar parte a jocului de putere din sânul PDL, menit să-l păstreze și în funcția de președinte PDL. Dar ce vină au oare românii, puși în situația ca legi importante privind interesele lor să fie tranșate prin lupta internă a partidului aflat la putere ?

În concluzie, Guvernul Boc folosește o lege extrem de importantă pentru a rezolva conflictele din interiorul PDL și din sânul coaliției, pentru a asigura liniștea unei guvernări imorale, creând în schimb agitație și nesiguranță pentru români și, totodată, un nou conflict între segmentele societății românești.

Mai trebuie spus ceva, de această dată în apărarea dumneavoastră, domnule prim-ministru. Sunt păreri care spun că nu aveți nicio vină, doar executați, ca pe front, toate ordinele venite de la Cotroceni. Este adevărat, dar numai un om slab, poate accepta un asemenea comportament disprețuitor din partea propriului partid și a președintelui Băsescu. Iar un om slab, nu are ce căuta în fruntea unui Guvern, și nici astăzi în Parlament, cerând sprijin pentru a rămâne în funcție.

Domnilor din arcul puterii, dacă tot ați discutat prin ședințele de partid dacă continuați sau nu cu dl. Boc, probabil ați avut și motive, împărtășite de majoritatea covârșitoare a cetățenilor români.

Aveți astăzi ocazia să le materializați și să-l scăpați pe domnul prim-ministru de ocara publică, de corvoada la care este supus, de obediența fără margini față de președintele Băsescu. Aveți prilejul de a-l elibera dintr-o funcție căreia nu-i face față și de a-i reda demnitatea batjocorită de președintele Băsescu!

Angajarea răspunderii pe Codul Muncii – o procedură abuzivă, care elimină rolul democratic și legislativ al Parlamentului

Executivul condus de către premierul Emil Boc și, indirect, de către președintele Traian Băsescu a denaturat în ultimii doi ani raporturile firești pe care Guvernul ar trebui să le aibă cu Parlamentul, ca for legiuitor democratic. Astfel, Guvernul Boc a hotărât să abuzeze de prevederile articolului 114 din Constituția României și a transformat procedura angajării răspunderii dintr-o metodă excepțională într-una uzuală în raporturile sale cu Parlamentul. Pentru a susține această afirmație este suficient să ne uităm pe statisticile ultimilor ani pentru a vedea că: în perioada 2000-2004 guvernul Năstase și-a angajat răspunderea de trei ori în fața Parlamantului, în perioada 2005 – 2006 guvernarea PNL- PDL tot de trei ori, pentru ca guvernarea Tăriceanu să folosească această formulă o singură dată. Însă comparația devine uluitoare

dacă ne uităm că în perioada de când sunteți dumneavoastră prim ministru, domnule Boc, guvernul pe care îl conduceți și-a angajat răspunderea nu mai puțin de zece ori (!), angajarea pe Codul Muncii fiind a unsprăzecea oară când folosiți această procedură.

Astfel, ați evitat procedura normală și firească într-un stat de drept în ceea ce privește domenii importante: codul civil și cel penal, reorganizarea unor autorități și instituții publice, salarizarea personalului bugetar, legea educației naționale sau măsuri fiscale și economice importante. Pentru toate acestea era firesc într-un stat democratic să existe o dezbatere parlamentară serioasă în care să țineți cont atât de vocea opoziției, cât și de vocea partenerilor sociali implicați.

Vă reamintim acum, domnule Boc, ceea ce susțineți, în 4 martie 2003, atunci când erați un simplu parlamentar, slujitor al democrației și nu erați încă îmbătat de aburii puterii, într-o declarație politică pe tema asumării răspunderii:

„Potrivit Constituției, Parlamentul este unica autoritate legiuitoare a țării și organul suprem legislativ al poporului român. Acest text constituțional a devenit o normă de recomandare pentru Guvernul Adrian Năstase. În acest moment, asistăm la o sfidare fără precedent a rolului Legislativului, ca factor de control și legiferare în România. (...)”

b) Codul Muncii. Poate cea mai importantă lege a democrației capitaliste din România, a fost promovat prin angajarea răspunderii Guvernului, procedură ce nu permite dezbateră și amendarea legii. „

Mai mult decât atât, în data de 19 martie a aceluiași an, în ședința comună a Camerei Deputaților și Senatului ați avut o intervenție extrem de virulentă privind procedura folosită de către guvernul de la acea dată. Iată ce spuneți atunci, domnule Boc.

„Lucrul cel mai periculos însă este următorul: asistăm la o ignorare fără precedent a locului și rolului pe care trebuie să-l aibă Parlamentul într-o democrație parlamentară. Potrivit art. 58 alin. (1) din Constituție, "Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului român și unica autoritate legiuitoare a țării".

Din cele precizate se poate observa că în acest moment Parlamentul a devenit, așa cum Domnia sa, domnul prim-ministru, spunea în 1999, "o anexă a Executivului". Avem de a face cu o sustragere fără precedent de la dezbateră parlamentară a celor mai importante legi care vizează societatea românească, și exemplele sunt elocvente. (...)”

De asemenea, Codul muncii, un proiect de lege extrem de important pentru societatea românească, care marca, de fapt, trecerea României definitiv de la

socialism la capitalism, iar nu a fost supus dezbaterii parlamentare, ci promovat prin angajarea răspunderii. „

Domnule Boc, timp de doi ani de când guvernați această țară ați încălcat nu o dată sau de două ori raporturile firești între Executiv și Parlament, ci de unsprezece ori ! De unsprezece ori ați refuzat dezbaterile parlamentare firească în comisiile de specialitate, de unsprezece ori v-ați sustras votului plenului, de unsprezece ori ați ignorat părerile și vocea societății civile și a cetățenilor care sunt afectați de politica dezastruoasă pe care o promovați ! Și ați făcut acest exercițiu pe spatele românilor, forțând promovarea unor proiecte ce tratează probleme fundamentale ale societății românești!

În intervențiile dumneavoastră din anul 2003 condamnați prevederile Codului Muncii, un cod care, comparativ cu cel promovat de dumneavoastră, avea acordul tuturor partenerilor sociali. Mai mult decât atât, chiar partenerii sociali au fost cei care au solicitat asumarea răspunderii pe forma agreată, în fața Parlamentului.

Atunci cum se face că tocmai dumneavoastră veniți acum în fața țării cu un Cod al Muncii pe care îl construiți ca pe o armă îndreptată împotriva celor care vor să muncească și să producă în această țară ?

Nu înțelegem domnilor guvernanți, care este urgența adoptării prin angajarea răspunderii a acestui proiect important, mai ales, în această perioadă de criză economică. Credeți oare că reglementând raporturile sociale de muncă într-o formă mult mai proastă decât în prezent veți reuși să dați un impuls economiei românești pentru a spera, nu neapărat la ieșirea din criză, ci la stoparea declinului acesteia? Nu ar fi fost mai normal întâi să puneți bazele relansării economice, capabilă să producă bunăstare și apoi, pe o temelie cât de cât echilibrată economic să așezați raporturile de muncă atât în mediul privat cât și în cel bugetar? Nu ar fi fost mai logic întâi să dați înapoi salariile bugetarilor și chiar bani pentru IMM-uri? Este adevărat că ați eșuat în lupta împotriva efectelor crizei, este adevărat că drepturile cetățenilor români, indiferent că vorbim de pensii, de salarii, de ajutoare sau indemnizații au fost drastic afectate, dar asta nu vă dă dreptul să vă bateți joc în continuare de oameni și să propuneți un proiect prin care oferiți românilor un status-quo deplorabil.

Dacă vorbim de raportul dintre stat și cetățean, de obligații și de drepturi, pe care fiecare parte ar trebui să le respecte, nu ar fi fost mai normal ca statul, adică dumneavoastră, să vă achitați de restanțele financiare către români?

De fapt, dumneavoastră nu ați fost capabil nici măcar să vă respectați promisiunea de a da înapoi cele 15 procente furate din salariul bugetarilor, anul trecut în luna iulie, darămite să le promiteți acum că noul proiect le consolidează poziția, când oamenii nu au ce mânca și aleargă și astăzi după un loc de muncă, ca urmare a măsurilor dumneavoastră falimentare.

Nu cumva această formă a Codului Muncii ascunde cumva o altă urgență, de natură politică – menținerea dumneavoastră cu orice preț în funcție – la adăpostul voturilor unei majorități toxice pentru care 80%-90% din populație nu exista?

Nu cumva, domnule Boc, folosiți această majoritate, nu pentru a rezolva problemele românilor, ci pentru a vă rezolva problema dumneavoastră personală, de a vă păcăli adversarii din PDL și de a rămâne pe furiș și în fruntea PDL-ului?

Angajarea răspunderii pe Codul Muncii afectează grav interesele salariaților și angajatorilor

Stimați guvernanți,

Prin legea pe care ați hotărât să vă asumați răspunderea, prin felul în care ați construit acest cadru legislativ ați demonstrat că nu ați înțeles esența acestor reglementări: Codul Muncii trebuie să asigure un cadru legal obiectiv și să asigure echilibrul între interesele salariaților și ale angajatorilor.

Din 2003 și până în prezent, pe piața muncii s-au produs mai multe modificări, iar toate acestea sunt reflectate în inițiativa legislativă pe care noi, reprezentanții Uniunii Social-Liberale, am depus-o în Parlament, în urma întâlnirilor și dezbaterilor avute cu reprezentanții sindicatelor și patronatelor și cu acordul acestora.

Văzând că actuala putere nu este capabilă să poarte un dialog real cu partenerii sociali, noi, cei din opoziție, ne-am simțit datori să preluăm rolul puterii pentru a asigura echilibrul social în România și am depus această propunere legislativă, în speranța că veți renunța în a iniția un proiect făcut în grabă și fără girul celor interesați.

Domnilor guvernanți, nu ați înțeles nimic din criza economică, deoarece prin modificările pe care le propuneți continuați aceeași politică falimentară de lezare gravă a intereselor atât ale salariaților cât și ale angajatorilor, acest lucru fiind evident atâta timp cât sindicatele, dar și patronatele afirmă public acest aspect.

Echilibrul pe care trebuie să-l asigure Codul Muncii asigură și pacea socială, însă nemulțumirile pe care le stârniți, domnule Boc, prin intenția de modificare a Codului Muncii, pun în pericol această valoare importantă a societății românești. Aceste măsuri pot conduce la FALIMENTAREA multor societăți,

prin apariția unor mișcări sociale necontrolate și prin scăderea productivității muncii, din cauza nemulțumirilor angajaților.

Să ne referim deci, la acele prevederi ce vor afecta din plin salariații și angajatorii români, cuprinse în textul legii pe care dumneavoastră o promovați:

A. Creșterea instabilității salariaților români pe piața muncii prin:

a) extinderea excesivă a contractelor de muncă pe durată determinată și a celor de muncă temporară, în defavoarea contractelor individuale de muncă pe durată nedeterminată. Pentru contractele de muncă pe durată determinată, posibilitatea încheierii a trei contracte succesive de acest fel conduce în realitate la prelungirea angajării sub o astfel de formă, pe o perioadă de nouă ani.

b) mărirea perioadei de probă la angajare care a fost modificată de la 30 la 90 de zile pentru funcțiile de execuție și de la 90 la 120 de zile pentru funcțiile de conducere, precum și posibilitatea folosirii acestei forme timp un an. Toate acestea, împreună cu eliminarea oricărei restricții în ceea ce privește posibilitatea de a repeta la infinit această modalitate duc la posibilitatea apariției abuzurilor în practicarea acestei metode.

Este adevărat că ponderea angajaților cu contracte temporare este mult mai mare în Uniunea Europeană decât în România: 27% în Polonia, 17% în Slovenia, 15% media europeană – față de numai 1,1% în România, însă și rata șomajului în aceste țări este mult mai mare decât în țara noastră – aproape 20% în Polonia și circa 10% media europeană. Concluzia este clară: o pondere mare a angajaților cu contracte temporare nu duce la scăderea șomajului, ci exact la situația opusă. Mai mult decât atât, locurile de muncă temporare sunt mai prost plătite, în medie cu 15% (media în UE). În această situație, este cert că efectele acestor modificări vor fi defavorabile și din ce în ce mai mulți angajați se vor simți marginalizați, abandonați sau neprotejați, fără posibilitatea de a-și mai planifica viitorul.

c) introducerea alin (5) la art. 49, care coroborat cu prevederile art. 51, alin. (1) și ale art. 56, alin (1), înseamnă de fapt desfacerea contractului de muncă al salariatului pe perioada suspendării acestuia. Aceste măsuri sunt aberante!

d) eliminarea oricăror restricții în ceea ce privește procedura de concediere colectivă în sectorul public, prin excluderea din textul legii a prevederilor cuprinse la articolul 72, este echivalentă cu eliminarea oricărei protecții pentru angajați. Prevederile actuale au ca scop evitarea abuzurilor și implicit a șomajului. De asemenea, este de datoria instituției, autorității publice sau a companiilor să reangajeze foștii salariați disponibilizați colectiv, aflați în șomaj,

dacă condițiile economice permit reluarea activității, nu numai în primele 45 de zile de la disponibilizare, cum dorește Guvernul Boc.

B. Restrângerea dreptului constituțional cu privire la negocierea colectivă prin:

a) eliminarea din Codul Muncii a oricărei referiri cu privire la contractul colectiv de muncă la nivel național și la nivelul instituțiilor publice înaintea reglementării acestora printr-o lege specială.

b) eliminarea, tot fără promovarea altei legi speciale, a reglementărilor care privesc conflictele de muncă și de interese. Eliminarea conflictelor de interese conduce automat la eliminarea dreptului democratic și constituțional la grevă al salariaților. O piață a muncii liberă și democratică garantează inclusiv dreptul salariaților la grevă.

Este foarte important ca aceste prevederi să fie menținute în forma actuală, în legile speciale ce vor fi promovate ulterior, pentru a fi asigurate relații de muncă echitabile și pentru a fi menținută pacea socială.

Însă, până atunci, nu putem să nu remarcăm faptul că, prin excluderea din textul legii a acestor prevederi, este încălcată Constituția României prin limitarea dreptului la grevă și a dreptului la negocieri colective, respectiv articolele 41 și 43 din legea fundamentală.

C. Prelungirea timpului de muncă zilnic și săptămânal.

Nu putem să fim de acord cu modificările propuse la Codul Muncii care dau posibilitatea angajatorului să extindă timpul de muncă suplimentar zilnic și săptămânal. Efectele acestor reglementări reduc ocuparea forței de muncă cu aproape 15% la nivel național în detrimentul ocupării forței de muncă tânără și al persoanelor aflate în șomaj. Astfel, considerăm că se impune o medie maximă de patru luni care să reflecte ultimele reglementări europene în acest sens, fără posibilitatea extinderii timpului lucrat săptămânal, la 12 luni.

D. Reducerea concediului de odihnă:

Prin noul proiect de modificare a Codului Muncii se prevede reducerea primei tranșe a concediului de odihnă de la 15 la 10 zile cu efecte grave în timp asupra refacerii capacității de muncă a salariaților români. Prin reducerea propusă vor crește numărul concediilor de boală și a pensionarilor de invaliditate.

Având în vedere toate aceste puncte importante ce au menirea să modifice esențial Codul Muncii și pe care guvernul le promovează cu forța, noi parlamentarii opoziției am depus moțiunea de cenzură pe care o prezentăm în fața dumneavoastră astăzi.

Stimați colegi,

Acestă moțiune de cenzură este una specială având în vedere că exprimă nu doar poziția noastră, a opoziției parlamentare, ci de data aceasta în mod oficial are și girul tuturor marilor sindicate și confederații sindicale din România și a majorității confederațiilor patronale. Este o moțiune de cenzură pe care o

depunem deci în numele unei semnificative părți din societatea românească,

atât în ceea ce privește angajatorii cât și angajații.

Sperăm ca prin moțiunea de cenzură pe care o discutăm astăzi și prin votul parlamentarilor opoziției (PSD-PNL-PC), dar și a altor parlamentari din arcul guvernamental să stopăm aprobarea modificărilor la Codului Muncii în forma eronată, prezentată de Guvernul Boc.

Sperăm ca prin vot, dumneavoastră, domnilor parlamentari, să nu dați posibilitatea Guvernului Boc să rupă echilibrul dintre interesele salariaților și patronilor din România.

Colegi parlamentari – din Opoziție sau de la Putere – în momentul în care vă exprimați votul în plenul Parlamentului vă atenționăm că veți vota pentru sau împotriva intereselor a peste 4,5 milioane de salariați români și a majorității patronilor din România. Acesta este un motiv suficient pentru a susține adoptarea acestei moțiuni de cenzură și sperăm, că nu veți recurge la tertipurile de partid care v-au ținut de banci la precedentă moțiune de cenzură.

Stimați colegi din PDL,

Mă adresez dumneavoastră în special pentru că știm cu toții că vă doriți să scăpați de Emil Boc de la conducerea acestei țări. Știm că ați conștientizat, chiar dacă mai târziu, faptul că oricâte privilegii, funcții sau demnități v-ar oferi, prezenta lui în fruntea Guvernului nu poate șterge rușinea aruncată asupra partidului dumneavoastră de către proasta și neperformanta sa guvernare. Aveți acum ocazia să îl înlăturați pe Emil Boc din fruntea Executivului, nu prin jocuri de culise și mașinațiuni de partid, ci cu onoare și demnitate, în numele a milioane de cetățeni pe care politica sa i-a nedreptățit.

Votați așadar, domnilor și doamnelor parlamentari, indiferent de partidul din care faceți parte, pentru susținerea acestei moțiuni de cenzură !